

ers forhold – respektivt for fastsættelse af lovregler om bio-medicinske forsøg på levende forsøgspersoner. Indenrigsministeren vil derfor iværksætte et udredningsarbejde om dette spørgsmål, som forventes at kunne gennemføres på ca. ½ år.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Medlemskab af det etiske råd vil være ulønnet. Rådets sekretariat vil ligge i indenrigsministeriet. Rådets virksomhed må påregnes at medføre udgifter til publikationer, mødevirksomhed, høringer og lignende i en størrelsesorden, der på årsbasis kan anslås til ca. 1.000.000 kr. Beløbet vil blive afholdt inden for indenrigsministeriets bevillingsrammer.

Bemærkninger til de enkelte lovbestemmelser

Til § 1 og § 2

Det etiske råd nedsættes af indenrigsministeren. Det foreslås sammensat under en afvejning af følgende væsentlige hensyn:

- Det bør rumme et væsentligt islæt af læge medlemmer, der i deres offentlige virke har dokumenteret engagement i og forståelse for de etiske, kulturelle og sociale problemer, der er af betydning for rådets arbejde,
- det bør rumme et sådant islæt af bio-medicinsk sagkundskab, at det selv er i stand til at følge og i de store linier vurdere de afgørende fagligt-etiske problemstillinger i forskningsudviklingen,
- det bør rumme repræsentation af sundhedsstyrelsen med henblik på koordinationen med den almindelige sundhedsfaglige rådgivning og tilsynet med sundhedsvæsenet,
- det bør rumme repræsentation fra de videnskabetiske komiteer med henblik på koordinationen med disse,
- folketinget bør have indflydelse på rådets sammensætning under hensyn til befolkningens almene interesse i rådets arbejdsområde.

I § 2 foreslås lægmandselementet udpeget på forskellige måder: Dels gennem det videnskabetiske komitéssystem (4 medlemmer, jfr. stk. 1, nr. 3), dels gennem ministerens valg (stk. 1, nr. 1), hvor der kan udpeges medlemmer med et teologisk-filosofisk grundlag. Derudover udpeger det i § 5 omtalte folketingsudvalg 4 medlemmer, der kan, men ikke nødvendigvis skal, være lægfolk. Det er således tilsigtet, at lægmandselementet får en afgørende vægt i rådet. Udpegningen af læge medlemmer gennem komitésystemet sikrer desuden mulighed

for en vis regional repræsentation, der i sig selv er ønskelig.

Der har fra flere organisationers og foreningers side været vist stor interesse for at blive repræsenteret i rådet. Ved fastsættelsen af rådets størrelse er der imidlertid lagt vægt på at sikre et handledygtigt organ, hvilket lægger en begrænsning på antallet af medlemmer. Eftersom de enkelte organisationers og foreningers interesse tillige må antages at variere i rådets forskellige sager, må det anses for mest formålstjenligt, at rådet i nødvendigt omfang tager kontakt med de organisationer og foreninger, der kunne tænkes at have en særlig viden om og interesse i en aktuel sag, og f.eks. drager nytte heraf gennem udvalgsarbejde o.lign.

Ved beskikkelse efter § 2, stk. 1, nr. 2-5, er ministeren forpligtet til at følge de beskikkende instansers indstilling. Ministerens valgfrihed er således begrænset til § 2, stk. 1, nr. 1.

Ved udpegningen bør det tilstræbes, at der sikres en rimelig vægtfordeling mellem kvindelige og mandlige medlemmer af rådet, som foreskrevet i lov nr. 157 af 24. april 1985 om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg, kommissioner o.lign.

I sit praktiske virke vil rådet, som nævnt, skulle samarbejde til flere sider, bl.a. med det videnskabetiske komitéssystem, de centrale sundhedsmyndigheder og det i § 5 nævnte folketingsudvalg. Den praktiske gennemførelse af koordinationen vil kunne reguleres i forretningsordenen, jfr. stk. 4. Rådets sekretariat vil, som nævnt, ligge i indenrigsministeriet, og medlemskab af rådet vil være ulønnet.

Til § 3 og § 4

Bortset fra den indholdsmæssige regulering, som sker i og med bestemmelserne i lovforslagets § 3, stk. 2, og § 6, vil en regulering for det område, forslaget omfatter, skulle ske gennem indstillinger fra det etiske råd og ved dets rådgivning og oplysnings- og debatvirksomhed.

Rådets kommissorium fastlægges i § 3 og § 4. Der er tale om tre forskellige funktioner, der dog er nøje indbyrdes forbundne:

- At afgive indstilling til indenrigsministeren om lovgivning på områder, hvor yderligere undersøgelser og offentlig debat er nødvendige (§ 3, stk. 1),
- at rådgive myndigheder og de videnskabetiske komiteer (§ 3, stk. 3),
- at varetage oplysende og debatskabende funktioner over for offentligheden (§ 4).